

LA ESQUELLA DE LA TORRATXA

PERIÒDICH SATÍRICH

HUMORÍSTICH, ILUSTRAT Y LITERARI

DONARÀ AL MENOS UNS ESQUELLOTS CADA SENMANA

10 céntims cada número per tot Espanya

Números atrassats 20 céntims

ADMINISTRACIÓ Y REDACCIÓ

LLIBRERIA ESPANYOLA, RAMBLA DEL MITJ, NÚM 20
BARCELONA

PREU DE SUSCRIPCIÓ

Fora de Barcelona, cada trimestre, Espanya, 3 pessetas,
Cuba y Puerto-Rico, 4.—Extranger, 5

CABALGATA INFANTIL

Inst. RUS, colaborador artístich de LA ESQUELLA.

El carro dels gegants

(Primer premi del Certàmen.)

CRONICA

¡Y dirán encare que 'l Carnestoltas va de capa caygudal....

Precisament aquest any qu' hem tingut disfressas com may las havíam vistas ni imaginadas, no pot sostenirse pas que 'l Carnaval decaigui.

A veure sino: ¿quán fins avuy se havían decidit á disfressarse 'ls respectables senyors que componen la Junta de Sanitat?

Ja feya alguns días qu' estavan realisant los preparatius necessaris; no sabían si vestirse de doctors de *El Rey que rabió* ó de Microbis, quan tot d' una varen concebir l' idea de disfressarse de Pares de familia.

La beatífica Associació va cuidar-se de proporcionarlos la careta, 'ls escapularis y la fulla. Sa Senyoria Ilustríssima lo bisbe Enojoso 'ls va concedir la seva benedicció apostólica, y 'l dijous gras van sortir al carrer á esbrincar al sentit comú y á espan-tar á las pobras criaturas que, plenas de ilusions, feya molt temps que somiavan ab lo ball infantil del Principal.

**

En nóm de la salut pública va prohibirse la celebració de una festa que constituía una de las pocas notas agradables del Carnaval de Barcelona.

Los Pares de familia sense fills no poden veure que 'ls Pares de familia que 'n tenen se distreguin y 'ls distreguin disfressantlos y portantlos á un ball infantil en l' época de Carnaval en que tants pecats d' escándol se cometen. ¡Pobres criaturas, quina manera de desmoralisarlas!....

Si á lo menos els vestissen de Sants Joans y de angelets y 'ls portessin á las professons de Corpus, menos mal.... Pero ¿á un ball? ¡Horror dels horrors!

¿No digué 'l Pare Claret, alló tan sapigut de «¡Ay jóven qu' estás bailando—que al infierno vas saltando!»?

Donchs á suprimir los balls y s' evitará que la tendra imaginació de aquells angelets se corrompi desde que donguin sos primers passos en lo sarau de la vida.

**

Pero per dictar una resolució tan radical se fa necessari justificarla de una manera ó altra.

En altres temps s' hauría acudit directament al clero. Una pastoral del bisbe, llegida desde 'l púlpit y reiterada en tots los confessionaris, recomanant á las mares que s' abstinguessin de disfressar als seus fills y sobre tot de portarlos á un ball, hauría sigut la forma adoptada ab preferencia.

Pero, sens dupte, hi ha qui desconfía de la seva eficacia, y se n' ha adoptat un' altra.... la de la por á las malalties.

La rosa ... 'l xarrampió... l' escarlatina... la difteria... tots aquests mals poden agafarse en una reunió de criaturas ... Pero 'ns hem d' entendre: aquests mals son temibles y contagiosos únicament quan las criaturas se reuneixen en un teatro: ara reunint-se en las iglesias y en los estudis de primeras lletres deixan de serho.

En un ball, com el que 'l dijous devía donarse en lo Principal, y en un concert com el que 'l que 'ls Coros de Clavé tenían disposat pel diumenje en lo gran saló del Palau de Bellas Arts, lo perill es imminent é inevitable.

Tal es l' opinió dels Srs. de la Junta de Sanitat.

Y no hi donguin voltas: ells acaban de realisar un descobriment que quan s' esbombi ha de deixar al mon científich ab un pam de nas.

La causa de que las reunions infantils sigan ino-

fensivas per tot arreu menos en los balls y en los concerts es deguda á que en los concerts y en los balls hi ha música, y la música (no se 'n riguin) es un gran vehícul de contagi. L' art d' Orfeo que amansava á las fieras, enfutisma als microbis de las marfugas infantils, excitantlos, encalabrinantlos, fentlos multiplicar y difundirse de una manera aterradoradora.

Fins ara cap de las moltas eminencias que 's dedican al estudi de la microbiología havía concebut ni sospitat la existencia de unas tals concomitancias entre la música y las epidemias que se ceban en la infancia. L' honor de aquest descobriment extraordinari se deu als sabis individuos de la Junta de Sanitat de Barcelona.

Y no preguntin pas de quins mèdis s' han valgut per arribar á establir aquest nou principi, perque ja s' ho poden pensar desde 'l moment que se 'ls veu sostenir las relacions mes amistosas ab l' Associació de Pares de Familia.

L' aliansa de la Ciencia y de la Fé pot produhir aquest y altres mil prodigis pel mateix istil. Lo que no logra descubrir lo microscopi, s' alcanza *per revelació*.... y fins si m' apuran massa, diré que per *sugestió fullesca*.

**

Lo que mes m' agrada en tot aixó es la gran llibertat civil que venim disfrutant á Barcelona de algún temps ensá.

De R. O. 's disposa y 's mana.... Y s' obeheix.

Los teatros han de acabar las sevas funcions á l' hora marcada.

Los establiments públichs, á l' hora manada, han de tancar las sevas portas.

Día vindrá en que una ronda especial anirá de casa en casa á veure si 'ls vehins se fican al llit y tenen apagat el llum á l' hora que haja tingut á bé disposar la paternal autoritat que 's desvetlla gobernantnos.

Sembla que no pot haverhi ningú que tingui tant interés per la salut de las criaturas, com sos respectius pares que las han posadas al mon. Donchs, s' equivocan: las autoritats gubernativas, al prohibir una diversió ignocent, que de alguns anys ensá venía celebrantse sense la menor novetat, se colocan per damunt de tot, inclús per sobre de l' autoritat paterna.

Per lo vist no tenen res mes que fer.

**

No se si 'l gobernador de terra es també gobernador de la mar. Qui 's fica en los dominis de la familia, ab mes rahó 'm sembla que podría ficarse en los dominis de las onadas.

En aquest cas m' atreviría á recomenarli la lectura de un periódich que ab lo títul de «*Fomento de la pesca*» 's publica fa poch á Barcelona. Lo número corresponent al mes de Febrer inserta en sa primera plana 'l retrato de una serie de peixets de totas menas y procedents de diversas familias nadadoras *disfressats* de xanguets. Desde la democrática sardina al aristocrátich llagostí, figuran 18 ó 19 classes de peix, en una petita pesada de xanguet comprat á la Pescatería. L' autor de un article alusiu al grabat explica per pessas menudas la gran destrossa de crías qu' en contra de lo previngut per la lley se fa en las nostras ayguas. Ab lo nom de xanguet y de peix sense sanch que 's ven á un preu insignificant se fan perdre cantitats inmensas de peix, que avants del any, sino 'l perseguían, adquiriría un gran desarrollo y bastaría á satisfacer ab abundancia y baratura lo consum de Barcelona.

La pesca 's realisa per medi de unas xarxas de mallas tan estretas, que d' ellas no s' escapa cap

ELS NOUS HERODES

peix per párvul que siga. La lley las prohibeix; pero á Barcelona s' usan á ciencia y paciencia de las autoritats.

Pero ¿qué més? ¿Per ventura tota aquesta cantitat de *peixi-menuti* que únicament pot extreure's de l' aygua per medis il·lícits no 's ven públicament en las pescaderías dels mercats?

¿Y quínas disposicions prenen las autoritats per evitarho? ¿Qué fan los senyors del Ajuntament? ¿Qué fá 'l governador de la Provincia? ¿Qué fá 'l comandant de Port?... Y fins m' atreveixo á preguntar: ¿Qué fá la Junta de Sanitat? ¿Y qué fan els Pares de familia?

Tots bons, gracias á Déu... Y 'l xanguet y 'l peix sense sanch mes bó qu' ells, quan es fresch y ben fregit.

Me sembla qu' en lloch de ocupar-se de tantas cosas que podrian passar molt be sense la seva intervenció, valdria la pena de qu' evitessin per tots los medis las transgressions de la lley de pesca, que al cap y al últim es una lley del Estat.

¿No sería mes útil qu' en lloch de prohibir balls infantils com el del *Principal*, prohibissen la pesca dels peixets que tot just han sortit del ou y que ni conciencia tenen de lo ríchs y sabrosos que serían si 'ls deixavan creixer?

Al arribar á aquest punt de la present crónica, se 'm presenta 'l fill de un amich meu, dis-

pecte á las verdaderas causas que van motivar la prohibició del ball del *Principal*:

—¿Sab perque no 'ns van deixar ballar? Per pór de que 'ns sublevessim.

Y després de una petita pausa vá afegir:

—Pero que s' esperin, que un dia ó altre la ballarém.

P. DEL O.

VIRÁM HUMANA

Vejéu lo que 'l meu cap ara barrina: dona y home solters, pollastre y polla son, y si 'ls cassa de l' amor l' embrolla eil se transforma en gall y ella en gallina.

Si s' avenen y aixis Deu ho destina, al curt temps de pollets n' hi ha una colla, que si 'l pollastre y polla fan forrolla no 'ls manca 'l blat de moro, ordi y farina.

Quina vida més dólsa! Avuy per l' era ab la pota escampant boll y brostada, demá pel hort, pel camp, tot s' espigola.

Mes jay! que tot sovint vé la cuynera qu' es la Mort, y quan mes viure 'ls agrada 'ls hi talla 'l ganyot y á la cassola.

TIRSO DE RUEDA.

HOMES-DONAS

—¿A veure!... Detúrinme aquesta disfressa... y aquella... y aquella altra... y la del costat... y la de mes amunt... y la de mes avall... Prou. ¿Quántas son?

—Sis.

—Perfectament. Aquestas sis senyoras....

La Fulla no vol quitxalla,
la Fulla no está per bulla,
la Fulla no pot permetre
que 's fassi res sense *fulla*.

fressat de soldat de Ultramar ab l' uniforme de vions, y molt formal me notifica la seva opinió res-

—¡Si son homes disfressats de dona!...

—D' aixó precisament se tracta: aquí está 'l busilis. En nom de la lley natural, que prohibeix la inversió dels sexes y castiga la transgressió d' aquest precepte ab penas severíssimas, se declara processats á aquests sis... homes que han tingut l' atreviment de vestir-se de dona.

Va á comensarse la vista de la causa. Processat número hù, acostis.

—¿Qué vol ferme?

—Res mes que interrogarlo, per ara. Contesti: ¿per qué s' ha disfressat de dona?

—¡Ay ay! Veji, porque som Carnaval. Desde 'l moment que 's tracta de desfigurarse, me sembla que lo millor es ferho radicalment. ¿Ets home? Donchs procura convertirte en dona.

—¡Just! De modo que, segons vosté ¿ets gat? Disfressat de rata. ¿Ets toro? Disfressat de *Lagartijo*. ¿Ets peix?...

—Disfressat de paella.

—Fassi 'l favor de callar: ha terminat el seu interrogatori. Processat número dos. ¿Qué es lo que l' ha induhit á vestir-se de dona?

—Es el traje que mes m' escau. Tinch un ayre femení tan pronunciat, que no hi ha res que 'm vaji tan bé com la sabateta escotada y la mantellina. Quan era petit hasta sabia fer mitja y jugava á poma-midora...

—Y ara qu' es gran, juga á posarse faldillas y á estrafer la veu...

—¿Jo?... Si aquesta es la meva propia...

—¿Tan atiplada y tan... Vaja, un altre: processat número tres.

—¿Digui?

—¿Per qué s' ha vestit de dona?

—Per... ¿Ja m' ha mirat bé la cara?... Ab aquestes faccions tan regulars, aquest clot á la barbata, aquest nas grech, aquest cutis de satí...

—No gasti tants rodeigs: digui que 's troba guapo, y acabarà d' un cop.

—Si senyor; sent tan guapo com soch ¿de qué vol que 'm disfressi, sino de senyoreta?

—Podría vestir-se de coade, de príncep, d' àngel... que també n' hi ha de molt guapos, y no tindria necessitat de ficarse ab l' altre sexo...

—No puch ferhi mes, ha de ser aixó: si no 'm disfresso de dona, me sembla que 'm falta algo...

—Enterats: processat número quatre...

—¿Soch jo?

—Crech que sí. Respongui: ¿per qué ha adoptat el traje femení per disfressarse?

—Soch modernista.

—¿Sí? Y ¿qué té que veure el modernisme ab el vestit de ninfa que porta?

—S' equivoca: vaig de *Fada*.

—¿Fa de qué?

—Hi volgut simbolisar la nota culminant del any, y cr-ch haverho lograt.

—Lo que ha lograt simbolisar la decadencia de la rassa...

CABALGATA INFANTIL

El cotxe de las flors.

(Premiat en el Certámen)

Inst. RUS, colaborador artístich de LA ESQUELLA.

—Ja m'agrada també: soch modernista decadent.
 —¿Sí? ¿Qué vol dir aixó?
 —No ho sé; es una cosa que ara s'usa molt.
 —A un altre: acusat número cinch.
 —¿Em crida?
 —¿Cóm es que s'ha vestit de manola?
 —Per fer més gresca. Me semblava que al véurem tothom em diria:
 «¿Donde vas con mantón de Manila?
 »¿Dónde vas con vestido chiné? ...»
 —¿Y aixó li hauria agradat?
 —M' hauria fet molta gracia, porque... vaja, no sé que fa aixó de que á un el prenguin per dona.
 —¿Y li han dit tan mateix?
 —¡Cá! Casi no m'hi sentit altra cosa que *sarassa!*... *mossa!*... *¿ahont traballas?*...
 —L'han pres per una... *fabricanta*... ¿eh?
 —Una cosa com aixó.
 —Aném al últim: acusat número sis.
 —Mani.
 —Treguis el dit de la boca y no decanti 'l cos d' aquesta manera. Respongui: ¿per quin motiu s'ha vestit de dona?
 —Perque, per mes que hi probat, tots els altres trajos em venen grans. Hi mirat si de *pierrrot*: malament. De moro, *otro que tal*. De guerrero, pitjor que pitjor. Al fi y al cap, el cosset de vellut y la faldilla de seda trobo qu' es lo que mes me favoreix.
 —Pero ¿no compren que un home, un jove com vosté, sortir ab aquesta disfressa?... ¿En qué s'ocupa vosté habitualment?
 —En tirarme gotas d' aygua de Colonia al mocador y coleccionar cartons de capsas de mistos.

—Aixís, ho comprench tot. Punt final y silenci. S'ha acabat l'interrogatori. ¿Te algú de vostés res mes que alegar?

NÚMERO HU:—Que aquesta detenció es arbitraria. Jo no faig cap mal á ningú.

NÚMERO DOS:—Que la mamá estaré ab ansia.

NÚMERO TRES:—Que no 's pot ser guapo per cap diner.

NÚMERO QUATRE:—Que l'aliança del modernisme y 'l Carnaval desde ara es un fet consumat.

NÚMERO CINCH:—Que protesto contra lo de *mossa* y lo de *sarassa*.

NÚMERO SIS:—Que si vostés m'ho permeten, em cordaré la ilig-cama, que m'está cayent.

—Está bé. Vistas las sevas fatxas, atesas las sevas explicacions y pesats els seus antecedents, en nom de la moral y del sentit comú, á vostés y á tots els que com vostés s'han distressat,

Se 'ls declara:

Libres de quintas;

Privats de deixarse 'l bigoti;

Impossibilitats de contraure matrimoni; y

Condemnats á perpétuo silenci davant de qualsevol dona.—

Y ara, á ventarse.

Ja 's poden retirar.

A. MARCH.

¡RÉS!

Al amich volgut J. PUIG CASSANYAS

Per mí la nit darrera
ha sigut d'emocions,

CABALGATA INFANTIL

Inst. RUS, colaborador artístich de LA ESQUELLA

La comitiva 's posa en marxa.

donchs l' he passada tota
entre 'ls plahers mellors;
gosant honors y títols
en magnas reunions,
del un teatro al altre
portat, ávit de goig,
en cotxe luxosíssim,
tirat per tronch briós,
qu' arreu els archs passava,
alsats en mon honor,
per entre lluminarias
y gallardets y flors.

Del teatro á un ball de nobles
hont he ballat gojós
ab una *príncipesa*,
bonica com un sol,
que m' ha declarat tímida
morirs' per mí d' amor,
dins de mon cor sas frasses
vessant la mel á dolls.
No sé pas cuántas nenas,
de rostre seductor,
després, m' han fet objecte
de finas atencions,
y m' han ofert, amables,
richs dolços y licors
y 'ls seus carmesins llabis
per omplir de petons.

Mes tart, turba entussiasta,
en mitj d' aclamacions,
m' ha acompanyat ab música
al meu palau sumtuós;
y, entre aplausos frenétichs
é inmensas ovacions,
de mí ha exigit la turba
que sortís al balcó,
y, al ferho, ha aixordat l' àmbit
rendintme d' emoció,
aquest crit honrosíssim:
¡¡Visca l' emperador!!

Y tot plegat ré: un somni
producte d' una *turca* superior!....

TELESFORO PEGADELLA.

393 FETJES

¿Veritat que ja son fetjes?

Pues 393, ni un mes ni un menos, se n' han inutilisat en el matadero de Gracia durant *una sola senmana*, per no trobarse en bonas condicions pera 'l consúm.

¡Tres cents noranta tres fetjes de bé!....

Vejin la nota detallada:

Diumenje	21	Febrer:	s' han inutilisat	52	fetjes.
Dilluns	22	»	42	»
Dimars	23	»	57	»
Dimecres	24	»	72	»
Dijous	25	»	53	»
Divendres	26	»	53	»
Dissapte	27	»	64	»

Sumin escrupulosament aquestas set partidas, y 's trobarán ab 393 fetjes com una casa.

L' Ajuntament de la vehina vila, que en molts altres rams se manté en una reserva casi impenetrable, en la qüestió dels fetjes porta la sinceritat fins als últims límits.

Ell podrá no explicar als seus administrats una pila de cosas.

Podrá no dirlos cuánt recauda per consums.

Ni lo que produheixen els mercats.

Ni lo que reditúan los demás arbitres.

Pero ¡ls fetjes! ¡els fetjes de bé que s' inutilisan en el matadero per no estar en bonas condicions pera 'l consúm!....

No tinguin cuydado que ni un sol día s' olvidi de publicar la corresponent nota.

Se veu que la seva divisa és aquesta:

«¡Misteri en tot!... ¡llum en els fetjes inútils!»

¿Per qué aquest empenyo? ¿Per qué tanta publicitat quan se tracta dels fetjes y tan poca quan es qüestió d' altres rams?

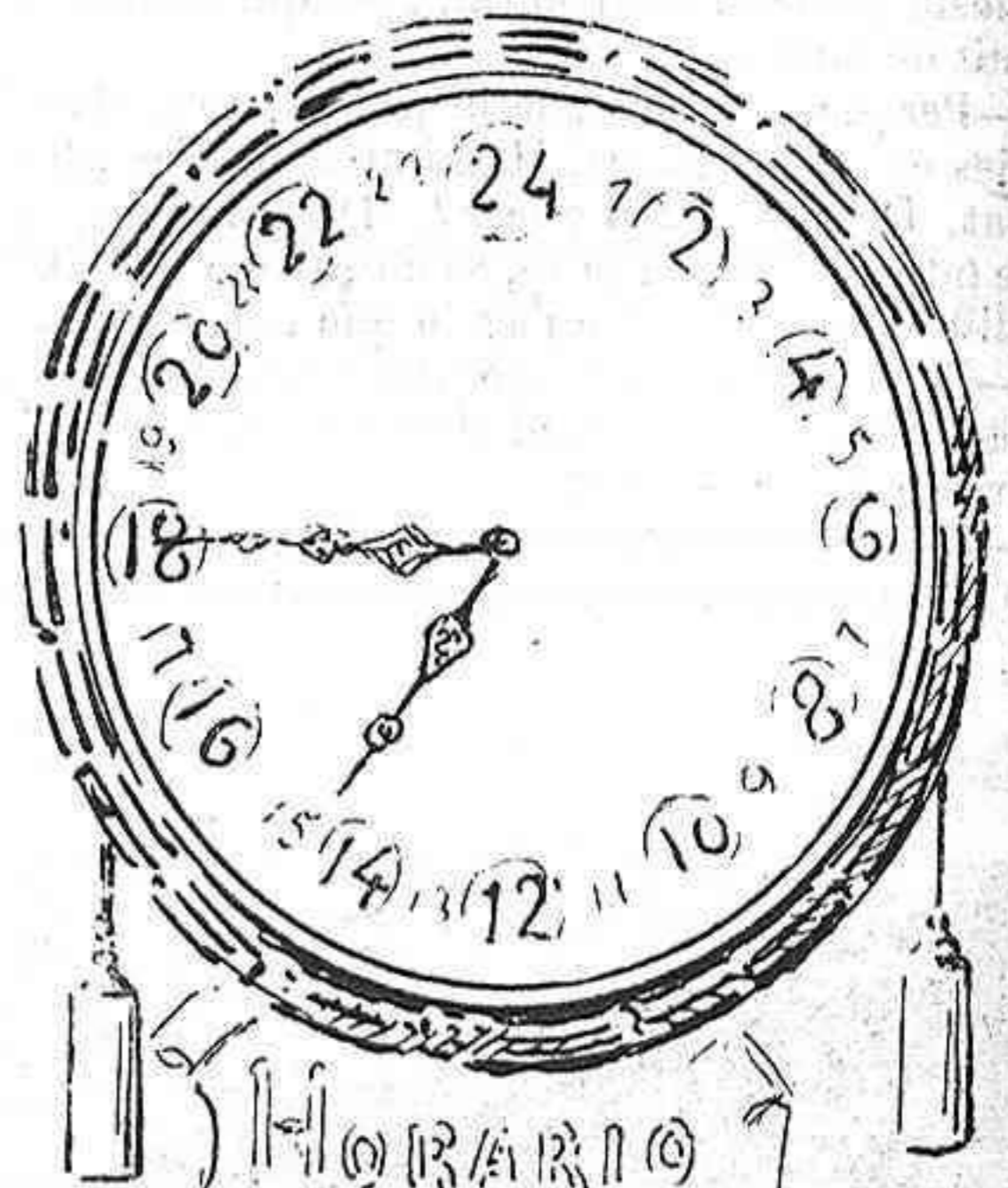
¡Vajin vostés á sapiguerho!... ¡Es tan original, tan raro, tan *fi de sigle* 'l magnífich Ajuntament de Gracia!....

Pero en mitj de tot, aquest aspecte de la qüestió pot encare péndres en broma. Si l' Ajuntament publica aixó dels fetjes y guarda en secret altres cosas, será perque á n' ell li dona la gana, perque té aquest capritxo, perque se li ocorreix així....

Lo que positivament té bemols es el gran número de fetjes de bé que diariament s' inutilisan en la vila de 'n Derch y l' Arteaga.

Perque no es de suposar que 'ls inutilisin perque sí, pel gust d' inutilisarlos....

MODERNISME

—Vet'aquí 'l rellotxe que 't convé, tú que sempre estás á tres quarts de quinze....

QUARESMA

Després de la gatzara
vé l' hora de resá;
després del Carnestoltas
dejuni y bacallá.

¿Cóm s' explica aquest fenómeno?
¿A qué s' deu que en una sola senmana s' hajan
hagut d' inutilisar en el matadero de Gracia la friolera de 393 fetjes?
La imaginació s' pert en un laberinto de càlculs y suposicions absurdas.
¿Será que tots els béns que s' troban malalts els van á portar á Gracia?
¿Será qu' encare qu' estigan bons, al entrar en la vèhina vila contrauen repentinament una enfermetat hepática?
¿Será que 'ls fetjes surten be dels animals, pero son cuydadosament guardats en dipòsit fins qu' están en condicions de llensarse?
Per mes esforços y tentativas que hi fet, m' ha sigut impossible averiguarho.
Lo únich que 'ls puch assegurar es que á Gracia tots els béns que s' matan tenen el fetje inútil.
Ben diferent dels regidors, que diu que 'l gastan de primera calitat.
Per lo menos, no es de temer que cap d' ells se posi may per res del mon *pedras al fetje*.

MATIAS BONAFÉ.

CALIFICACIONS

Passejava, per la Rambla,
ab ayre tan excelent,
que nó poguí menys, al véurela,
d' exclamar:—*Sobressalient*.

Al seu costat vaig posarme
saludantla fi y amable;
vegi 'm somreya al parlarli
y diguí, entre mi:—*Notable*.

Com comensava á estimarla
vaig declaramhi sens pó,

produhintli cert efecte
que 'm feumurmurar:—*Bó ... Bó...*

Jó'anava tirant *piropos*
sens moure'm del seu costat,
y, veyent sa actitut, deya:
—No cal que dupti.... *Aprobat*.

¿Es correspost—li pregunto—
lo méu amor pur.... *inmens*?
Y un sech ¡No! vá contestarme
que 'm vá deixar en.... *Suspens*.

SANCH DE CARGOL.

LLIBRES

FILIGRANAS—INTIMAS, por J. F. Sanmartín y Aguirre.
—L' autor d' aquest llibre es ventatjosament conegut en lo mon literari-espanyol. Fill de Valencia, encare que vehí de Madrit, ab la mateixa facilitat escriu en la llengua de Ausias March qu' en la de Cervantes. Y escriu molt y bé.—Fá més de trenta anys que 'l séu nom roda pels principals periódichs d' Espanya. Ab un entusiasme propi de son cor eternament jove 'ls proveheix de traballs, en prosa y en vers indistintament, trassats ab verdadera galanura. Los lectors de LA ESQUELLA DE LA TORRATXA han tingut ocasió de saborejar algunas vegadas sos aixerits quadros y quèntos valencians.

A tot autor, pródich en escampar los fruyts de son ingenio ha de dóldreli que sos traballs que s' llegeixen avuy, l' endemá pugan olvidar-se.

Per evitarho res tan apropiat com reunirlos y formarne un llibre. No es el que tenim á la vista la primera recopilació que 'l Sr. Sanmartín dona á l' estampa: ja ho havia fet avans ab una serie de poesias serias que intitulá *Camelias*; ab una altra serie de composicions festivas, que publicá baix la denominació de *Música celestial*; ab sos apuntes crítichs que forman sa *Filosofia menuda*, y ab sos sabrosos llibres valencians *Jagants y Nanos y Quèntos vells y baralles noves*.

Filigranas é Intimas son dos diversas recopilacions de poesias escritas ab garbosa facilitat, en lo decurs de alguns anys. No pretenen imposarse per la séva elevació, ni tampoch per la séva gran novedat; pero encambi s' distingeixen per son perfúm exquisit y per revelar en lo séu autor un ánima delicada, un cor generós y sentiments molt nobles. Ell mateix én la dedicatoria del llibre, endressada á son amich y paisá l' actual ministre d' Hisenda, sospita que 'l género á que pertanyen sas composicions ha passat de moda; no obstant, creu que tindrà sempre cultivadors, perque mentres lo més enllá de l' existeneia siga un misteri, aspirará 'l poeta á elevar-se al infinit, y mentres la galanteria siga proverbial en aquesta terra espanyola, los amants del etern femení abusarán de la hipérbole en obsequi de las damas.

L' últim llibre del Sr. Sanmartín ha sigut editat ab bon gust y elegancia, contenint ademés del retrato del autor, el del Sr. Navarro Reverter á qui está dedicat y 'l del senyor D. Ratel Altimira que suscriu un carinyós prólech, no per carinyós menos just, que precedeix á las composicions.

COLECCIÓN ELZEVER ILUSTRADA.—En poch temps la casa editorial *Gili* ha aumentat sa acreditada biblioteca ab dos nous volúms sumament interessants.

AGATA s' titula una novela, molt ben imaginada y notablement escrita pel conegut literat D. Alfonso Pérez Nieva.—L' edició está profusament ilustrada ab subjecció rigurosa als epissodis culminants de la narració per l' aventajat artista D. F. Gómez Soler.

PRESENTE Y FUTURO.—Tal es lo títul de una serie de quèntos del Sr. D. Nilo M.ª Fabra. Tots ells revelan una imaginació fértil y una ploma molt experta en l' art difícil de narrar. Tots ells tancan ademés un pensament original y enclouhen certa intenció de gran oportunitat. Donan interés als quèntos del Sr. Fabra las bonicas ilustracions dels artistas Srs. Méndez Bringa, A. de Caula y B. Gili Roig.

RATA SABIA.

CARNAVAL DE BARCELONA

Principals personatjes de la Cabalgata infantil

(Inst. Rus, colaborador artístich de LA ESQUELLA.)

PER L' HONOR

(Històric)

Deu fer com mitj any escàs
que contragué matrimoni
en Pancràs,
y ara está fet un dimoni
perque sa dona ha tingut
un baylet molt rabassút.

—«¿Será meu aquest marrech?»—
y éll mateix fá la contesta

—«¡Jo no ho crech!»—

Y á n' el Doctor manifesta
que sobre un cas tan estrany
parli clar si es que hi ha engany.

Y el metje tot alegroy
diu defensant la mestressa:

—«¡Cálmate, noy,!»

»aquest any tot vá depressa.
»Questió del clima ¿m' enténs?
»del terreno, 'l sol y 'ls vents.

»La dona no 't fá cap tort.
»No pensis mal, tarambana.

»Vés al horti,

»mira las cols quina ufana,
»y després vinam á di'
»si may t' han crescut així.

»Vaja, deixa 'ls mal-de-caps.

»Terrá verje fá grans plantas.

»Donchs, si ho saps,

»¿de que t' apuras y espantas?
»Tens dona ardenta y comprench
»que 't donga fruyt primerench.»—

FOLLET.

LICEO

Durant la Quaresma funcionarà en lo Gran Teatro la companyia d' opereta italiana del Sr. Giovanini, de la qual forman part las dos germanas Tani.

Funció naugural dissapte ab l' obra xinesca *Cin-ko-ka*.

TIVOLI

Diumenje passat se donaren dos funcions d' ópera italiana.

Lo día d' anarla á enterrar una companyia dramática de la qual forman part lo primer actor Sr. Martí y la Sra. Sala posaren en escena *El Señor Feudal*, últim drama de 'n Dienta.

Per dissapte s' anuncia l' inauguració de la temporada de Quaresma per la companyia dramática que dirigeix lo Sr. Colóm.

Ja que durant tant temps en aquest teatro s' ha dejunat, just es que á lo menos durant la Quaresma s' menji.

NOVEDATS

També está anunciada per dissapte l' inauguració de la companyia lírica espanyola.

La qual, segons informes, conta ab alguns llibres completament nous, posats en música per músichs de talla que persegueixen ab afany l' implantació de l' ópera espanyola.

Molt celebrariam que conseguissen veure refrendats los seus propòsits ab los aplausos del públich.

CATALUNYA

Continúan ab gran éxit las representacions de *El Padrino del Nene* y de las obras últimament estrenadas.

Lo qual no impideix que segueixin ab activitat los ensaigs de una nova producció titulada *Las bravias*, que s' está representant á Madrid ab molta fortuna.

Si aquí arriba á toparli també, s' haurá de confessar que la mina del género xich pocas vegadas havia presentat

filons tan rics y abundants com durant la present temporada.

GRAN-VIA

Obra en porta:

Un suegranticidio.

¿Per qué no dirne un *suegricidio* y podriam mitj endavinar de lo que 's tracta?

Lo qu' es ab lo titol que figura en los anuncis, sembla qu' están cometent un *gramaticidio*.

N. N. N.

PERSEVERANCIA

—Y digam nena, ¿m' estimas?

—T' estimo mes qu' á ma vida.

—Donchs, necessito una proba.

—Una proba dius? explicat.

—Mira noya, á mi m' agradan

més fets y menos palica,

y si á dintre de ton cor

un amor gran per mi hi nía,

fes que puji un aucellet

á ta boqueta petita

y tot juntantla ab la meva

refilarém una mica.

—¡¡Un petó!!

—Un esclat d' amor.

—¡Un petó! ¡Reyna santissima!

—Per qué tants escarafalls:

si es la cosa més senzilla.

Acóstat: té: un... dos... tres...

—Aixó ja passa de mida...

.....

.....

—Vaja, dona, per favor

no 'm neguis aquesta ditxa.

—Y si 'ns veyá la mamá?

—Que no hu veus que está dormida?

Deixat abraçar.

—Ni 'ls mils.

—M' estimessis: pro no ets digna....

—Be, no t' enfadis per xó....

—Cedeixes per fi? Donchs, vina....

No reparas nostres cors,

juntadets, qué fort palpitan?

—Ay.... no m' estrenyis tan fort

que 'm trencarás la cotilla.

.....

.....

—Obra la porta, amor meu,

qu' aquí fora un s' hi costipa.

—No pot ser; si 'ns veu algú

pensará que 'ns hem dat cita

y ma honra sufrirá....

—Tot aixó 'l que son pamplinas.

Si com jo estiguessis folla

d' un amor que 'm martiritza,

sens poderli da expansió

per ta mare que 'ns vigila;

aprofitant lo moment

á mos brassos volarias:

pero cá, tú no ho farás

perque es vist que no m' estimas.

—¿Que no t' estimo has dit?

—Si.

—¡¡Que no t' estimoll! No ho digas.

Per tu fora jo capás....

—De baixá á obrir desseguida?

—T' obriré, pro....

—Vols callar.

ja sabs que no tinch malicia....

.....

.....

Y pensaren ella y ell

mentres la porta s' obria:

—Tots los homes son iguals!

—Com totas, sembla mentida!

J. SANTAMARÍA VINYALS.

VIGILANCIA Y SEGURETAT

—¡Abur, Xanxes! ¡Abur, Pérez!
 ¡Aném á netejá un pis!...
 ¡No hi ha perill de sé *habidos*
 mentres vigiléu aixís!

que ja han entrat á la quinta
 'ls hi estaria molt bé la gorra
 de cop.

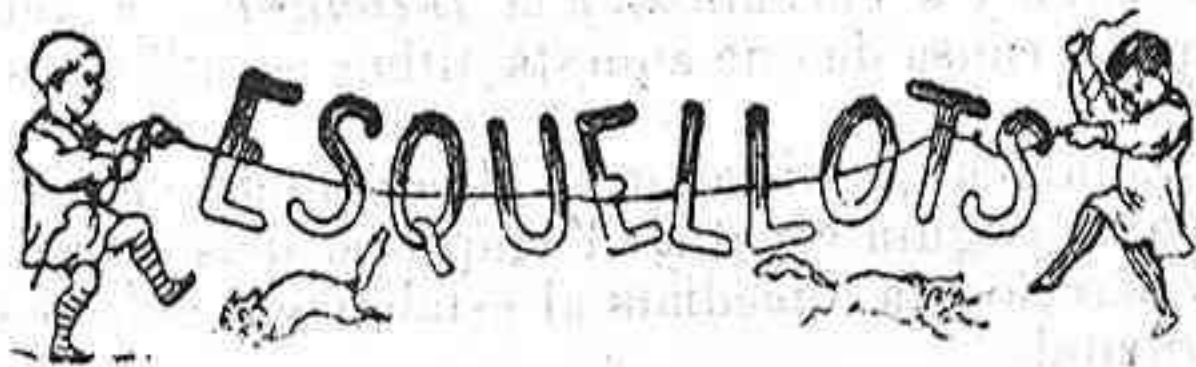
Las notas mes agradables del últim Carnaval han sigut la cabalgata infantil y la mascarada de velocipedos.

La primera organizada per alguns industrials que ja fa algun temps acarician l'idea de donar nova vida á las festas del Carnestoltas, vingué á demostrar lo molt que podria fer-se si 'ls iniciadors d' ellas se vejessin secundats. La cabalgata infantil resultá lluhida y de bon gust, rica y pintoresca. Lo carro ab los gegants, una carreteta de flors, entre las quals se destacavan unas preciosas manolas, y un sens fi de nens y nenas vestits de capritxosos disfrassos recorregueren lo curs senyalat, cridant per tot arreu l'atenció del públich, y recullint almoynas abundants per las víctimas de la guerra.

La mascarada velocipedista resultá també una festa en extrém animada y de molt bon efecte.

¡Llástima que 'ls cotxes interposantse en lo camí dels ciclistas contribuhissen á deslluhir lo desfile!

Per ordre de l'autoritat los agents d'ordre públich exerciren de fiscals... de coplas, durant los días de Carnestoltas.

Lo Carnestoltas ha transcorregut una mica mes animat y mes decent que 'ls anys anteriors... no gayre; pero en fi, una miqueta, miqueta... y *algo es algo*.

De la *rua* no cal parlarne. Molta gent á véurela y pocas máscaras á figurarhi. Aixó sí: las consabudas conductoras y carromatos ab anuncis de mes ó menos bon gust, y una gran profusió de serpentiras tiradas desde molts balcóns. Alguns plátanos semblava que tinguessin cabelleras de diversos colors... Hasta 'ls pardals se 'n escriuían.

Lo Carnestoltas s' ha tornat matiner.

Aixís com avants la gran animació 's veyá á la tarde y á la Rambla, ara 's veu al matí y al Passeig de Gracia. Una gentada inmensa circula pels dos passeigs y entre l'humá formiguer belluguejan un bon número de máscaras, que á lo menos van netas.

Aixó sí, hi predominan los homes vestits de dona y sobre tot de bebés. ¡Síntoma dels temps qu' 'hem alcançat!... Molts que 's posan las faldillas de per riure, haurían de portarlas de debó: á alguns homes

Al darrera de las comparsas que solen visitar los cafés y altres establiments públichs anavan aquests nous definidors de la moral, parant l'orella ab gran atenció, per veure si cassavan alguna frasse denunciabile.

Donat lo giro que va prenent la governació de la provincia de Barcelona, sembla que en lo successiu no será admés en lo Cos de Ordre públich cap individu que no acrediti haver fet los seus estudis en algún seminari.

Y fins s' introduhirán algunas modificacions en l'uniforme, contantse entre ellas la substitució de la gorra teresiana pel barret de teula... á imitació del que portan els agutzils dels toros.

Las creus que pugan mereixer pels bons serveys que prestin serán reemplassadas per fullas mes ó menos grossas, segóns l'importancia dels mateixos.

Y 'l gobernador de la provincia, al vestirse de gran uniforme, en lloch de barret de cresta, portará mitra.

Al últim lo ministre de Hisenda, convenut de qu' era excessiu l'impost sobre la navegació que pagan las mercancías en lo Port de Barcelona, sembla que 's proposa rebaixarlo.

¡Molt ben fet!

No hi fá res que 'l Port no s' acabi may.

Mentres se recaudi lo necessari per anar satisfent lo sou dels numerosos empleats que 'l govern nom-

bra y 'l comers de Barcelona paga, ja es lo que basta.

Quant mes temps durin las obras, mes temps durarán las gangas.

Divendres de la senmana passada fou colocat en la Galeria de Catalans ilustres lo retrato de Frederich Soler.

L'acte sigué solemne, haventse encarregat de llegir l'elogi del ilustre catalá, l'aplaudí autor dramátich D. Joseph Feliu y Codina.

Lo retrato de Serafi Pitarra ha sigut colocat davant de l'escala nova.

Desde 'l lloch que ocupa veurá tots los entrants y sortints de las dependencias ahont se treballa per la felicitat Barcelona: 'l despaig del arcalde: 'l saló de conferencias dels regidors: la sala de Cent y la del nou Consistori... en fi, 'l rovell del ou de la Casa Gran.

¡Quína llástima que 'l popular poeta no estigui avuy en condicions de treure partit de tot lo que pot veure! Ell qu'era tan bon observador, no 'n reculliria pocas de impressions y datos pera escriure un sens fi de comedias y sainetes divertits y deliciosos... tots presos del natural!...

Pero en fi, l'han declarat catalá ilustre, y ha de fé 'l serio, com tots los seus companys de galeria.

Dijous de la senmana passada s'efectuá 'l matrimoni de la senyoreta D.ª Flora Pérís y Guix, filla del laboriós y actú periodista y director de *El Noticiero Universal* don Francisco Pérís Mencheta, ab don Lluís Sedó, primogénit del conegut fabricant del mateix apellido.

Desitjém á la jove parella molta salut y molta prosperitat y una ditxa jamay interrompuda.

La colecció zoológica acaba de aumentarse ab un altre exemplar.

L'estadant nou es un Os del Cáucasso, comprat al capitá del vapor *Circassia*.

¿Quín día hi ficarán á un Os barceloní?

¡Cuidado que pels carrers de Barcelona n'hi ha abundancia de tipos que fan l'Os!...

A l'Habana s'acaba de disoldre la companyia de la Tubau.

Efectes de la qüestió monetaria.

S'han tirat á la plassa gran número de bitllets de guerra, y las autoritats s'empenyan en que s'admetin pel seu valor nominal. En sa conseqüencia l'empresa volia pagar als cómichs en bitllets, y 'ls cómichs s'han negat resoltament á aceptar aquest *reparto de papers*.

Y á la empresa li han parlat en plata, anantse'n cada hù pel seu cantó.

Vels'hi aquí una companyia disolta.

¡Tant fácil sigüés disoldre la partida de 'n Máximo Gómez!...

No dirán que l'empresa de Romea no aprofiti totas las ocasions de honrar la bona memoria de 'n Frederich Soler.

Es á dir: la bona memoria del autor que durant tants anys sigué la columna mestra de aquell teatro no se si l'honra... Lo evident en los seus actes es l'afany de honrar á la seva caixa.

—¿Qué fan á ca la Ciutat? ¿Colocan lo retrato de 'n Pitarra en la galeria de Catalans ilustres?

Donchs ja estém organisant una funció especial:

posarém una obra del poeta, nosaltres que deixém passar senmanas y mesos enters sense representar-ne cap; espolsarém lo seu busto; 'l traurém á l'escena y fent llegir un fragment qualsevol de alguna de sas poesias, molt será que no fem un plé, indemnisantnos de la pega que 'ns ha portat *Un home de sort*.

Y tal dit, tal fet.

Per cassar entradas se necessita un reclám, com per cassar perdius.

Per lo demés, la consideració que mereix á la empresa de Romea lo nom de 'n Frederich Soler se revela no ab aquests actes purament mercantils, sino ab l'afany que 's dona en posar en escena alguna de las sevas obras póstumias.

Fá prop de dos anys que 'n Pitarra es mort: no se fins á quin punt deuen plorar-lo 'ls que sigueren companys seus d'empresa.

Lo que si 'm consta es que las obras que deixá escritas y per estrenar s'están morint de riure.

¡Ab quína furia embesteix ara el *Diluvi* á las empresas d'ómnibus *La Nueva Condal* y *La Catalana*!... Si anés per ell ja hauria fet retirar aquells *vehiculs* que diu qu'espatllan l'empedrat dels carrers y masegan lo cos de las personas que tenen la mala idea de pendre passatje en semblants cotxots. ¡Es un escándol un verdader escándol!...

Pero, entenémnos: l'escándol es d'ara... de fá poch... de desde que l'inglés ha posat al *Diluvi* una maquineta de nova invenció y cada día li dona corda.

Avants, quan l'inglés y l'hereu del Sr. Gassull sostenian un plet empenyadíssim, no hi havia res millor á Barcelona, que 'ls cotxes sistema Rippert. No costaria gayre de trobar en lo mateix *Diluvi* de temps enrera elogis y mes elogis dirigits á aqueixas empresas, sobre tot per haver posat els preus dels passatjes á deu céntims, obligant al inglés á rebairar també 'ls que regían en los passatjes del tranvia.

Pero 'l plet s'ha transigit. Los cotxes del inglés van ai Banyes Orientals; los de la Catalana passen de llarch y s'encaminan á la *Deliciosa*... y vels'hi aquí la causa de que aquests últims espatllin los carrers.

Lo únich que li sab greu al periódich acuátich es que no puguin espatllar l'empedrat dels carrers de la Barceloneta immediats al establiment dels Banyes Orientals.

Si tal cosa conseguís, creguin que li cauria la baba, com si 's xuclés un carmetlo.

Un altre escándol aristocrátich.

Hi ha á Viena una Condesa Samuel, gnupíssima y de unas formas de primera, la qual sense mes ni mes, ha entrat de figuranta en una companyia de quadros plástichs.

Las familias mes calificadas censuran durament á la dama que prodiga las sevas bellesas en un teatro.

Pero ella pot dir:—Tothom que s'estimi fa gala de lo que té: los uns del seu talent, jo de la meva hermosura.

A Alemania no s'admeten certas críticas, no ja per escrit, sino, ni tan sols de paraula.

Sobre si la senyora del emperador no era tan guapa com figurava en un retrato fotográtich parlavan dugas donas al mitj de un carrer de Berlin. Un polissón s'enterá de la conversa y —Seguiume!... —va portarlas á la presó.

S'entaulá un procés, y la dona que deya que á la

esposa de Guillém II el fotógrafo l' havia favorecuda, acaba de ser condemnada á un mes de presó per delict de lesa majestat.

Aquí tenen un retrato fidel de la llibertat que 's disfruta en l' imperi germánich. Aquesta llibertat si qu' es ben guapa.

Tenint lo día 24 horas, alguns paissos usan esferas de rellotje en las quals hi están indicadas las xifras horarias en número de 24.

Aixís s' ha fet á Italia, y aixís també pensa ferse á Bèlgica.

Los barceloníns no 'ns hem quedat enrera. Passin per la Rambla de las Flors y veurán un rellotje de aquesta mena. A tres quarts de tres de la tarde podrán dir:—Acaban de tocar tres quarts de quinze.

L' altre día deya 'l *Diluvi* que las damas dels Estats Units han inaugurat la moda de... *dorarse las orejas*.

Ja hi havia qui 's proposava anarse'n á aquella terra decidit á dedicarse á la conquesta de donas á la moda, ab l' idea de donárlas'hi bonas *fregadas d' orelles*, per alló de qui oli remena 'ls dits se 'n unta.

Pero ha suspés lo viatge al saber per altres periódichs que lo que 's dauran las americanas no son las orelles, sino las cellas.

Hasta ab aixó va equivocar-se 'l *Diluvi*.
¡Lo qu' es tenirne la costum! ...

De com los inglesos tractan las cosas d' Espanya. Per lo que vaig á traduir de la revista *The Million*, ara veurán com la fantasia británica deixa molt endarrera á la francesa.

«Un lladregot intentá assaltar en plé día y en un dels carrers mes céntrichs de Madrit, un pis principal, qual balcó no podent resistir lo pes del lladre, va ensorrarse. Encare que l' individuó no sufrí detriment de importancia en la seva persona, reclamá danys y perjudicis contra l' amo de la casa per tenir en la seva finca un balcó ruinós, que apart del perill li impedí l' exercici de la seva honrada industria.

»Lo jutje, veyent la justicia de la seva demanda, entaulá una querella criminal contra 'l propietari. Aquest alegá que la causa de aquesta desgracia no sigué ell sino 'l fuster que fixá 'l balcó. Y 'l fuster alegá que mentres treballava va distreure la seva atenció una dona molt bonica que portava una bata de un color vermell molt pujat.

»Se procedí, donchs, ab tota urgencia á la busca y captura de la malehida bata, y després de infinitas pesquissas la trobaren, exigint á la seva duenya la responsabilitat en que va incorre per portar una prenda tan llamativa. La senyora digué qu' ella no 'n tenia la culpa sino 'l tintorer que l' havia tenyida, y 'l tintorer no havent pogut explicar per quina rahó empleá aquell color tan escandalós, morí en la forca, en las aforas de la Porta de Toledo.»

¿Veritat que 'ls inglesos agafan unas monas ben divertidas?

SOLUCIONS

A L' INSERTAT EN L' PENULTIM NUMERO

- 1.ª XARADA.—*Ar-gu-men-ta-cio-nas-sa.*
- 2.ª ID. 2.ª—*Mar-ti-ri.*
- 3.ª TELEGRAMA INSURRECTE.—*Il Vascello fantasma.*
- 4.ª ANAGRAMA.—*Tipa—Pati.*

CABALGATA INFANTIL

Inst. RUS, colaborador artístich de LA ESQUELLA.

Els héroes de la festa.

5.ª ROMBO.

S
S I S
S I M O N
S I M O N E T
S O N E T
N E T
T

6.ª CONVERSA.—Bernabé.

7.ª GEROGLÍFICH.—Per sabis los mestres.

XARADAS

I

LA NOTA DEL DIA (Y DE LA NIT)

Con una falda de percal *planchá*
y unos zapatos bajos de charol
y en el mantón de fleco *arrebuja*
por los Madriles va la gracia é Dios.

(Schotis popular.)

Sí, senyors; aixó es un schotis
que actualment es la *solfa*
del día; es á dir la *lata*
que avuy está mes de moda
¿No l' han sentida vostés?
¿Que diuhen que sí... y de sobras?
Ja ho crech, ja; fins jo la *hu dos*
molts cops quan vaig á la nona.

Al girar una *total*
avuy em trobo una colla
de cegos que be ó mal *dugas*.
prima aqueixa cosa nova;
mes avall em trobo un *nyébit*
que boy menjant pa l' entona;
al arribá al *prima-dos*
m' enrotllan set ó vuyt noyas
modistetas que cada una
ab més bona ó mala sombra
va cantant: «*Con una falda*
de percal planchá...» y em topa
desseguit un capellá
que la *dos-tres-quart* recorda
murmurant: «*luciendo todo*
lo que Dios me dió»; no es broma.
Un piano de maneta
mes avall tot ho esbalota
barrejanthi en aquest ball
un pas de *primera-dobla*,
y després veig un francés
clavant llenya á unas ampollas
y anant seguint el compás
d' eixa música ditxosa.

Aixó ha sigut pel carrer,
arribo á casa y á sota
sento 'l grapeig del piano
que una noya *tres-tres* toca;
me 'n vaig al balcó y... ¡jadeu!...
se sent que grinyola una orga
en mans d' un pobre xicot
que *quart* li falta una nota;
surto per lo cel-obert
y ¡horror! las orellas m' ompla
de *zapatos de charol*
la criada que hi ha á sobre;
vaig al menjadó y me 'n treuhen
crits de canalla que aixordan.
Llavors, cremat, dich:—¡*Tres-quarta!*
aixó ja s' ha acabat ¡fora!
Me 'n vaig corrents cap al llit,
y tanco totas las portas

y als cinch minuts... el tal schotis
se 'm posa á cantar la dona.

Ara, díguinme vostés!
si trobantse ab aixó un home
no n' hi ha per 'ná á Madrid
y als autors d' aquestas *solfas*
clavalshi quatre *patás*...
perque lo que á n' aquí 'ns portan
es una peste pitjor,
molt pitjor que la bubónica.

J. STARAMSA.

II.

Consonant es ma *primera*,
conjunció *inversa-segona*,
part del cos es ma *tercera*:
Tot, carrer de Barcelona.

PEPET DE L' ALA.

ENDAVINALLA

Soch tan gran com tot lo mon
y ab ser tan gran ningú 'm veu:
me tens sobre del teu cap
y 'm tens sota dels teus peus.

LUÍS G. SALVADOR.

TRENCA-CLOSCAS

D.ª G. MAS
RÓSA, SIS.
BARCELONA

Formar ah aquestas lletras lo titul de una comedia catalana.

TERS DE SILABAS

· · · · ·
· · · · ·
· · · · ·

Primera ratlla vertical y horisontal: nom de dona.—Segona: ofici d' home.—Tercera: esperit maligne.

C. PARDALET y PUJET.

LOGOGRIFO NUMÉRICH

1 2 3 4 5 6 7 8—Ofici.
1 2 8 3 7 6 5—Instrument.
4 2 8 3 7 8—Ofici.
6 2 8 3 7— »
4 2 3 6—Poble catalá.
8 7 6—Per las donas.
3 2—Negació.
4—Consonant.
4 7—Nom de dona.
1 2 3—Preposició.
1 7 3 6—Número.
3 2 4 8 7—Nom d' home.
1 5 3 6 7 6— »
6 2 8 8 7 3 6—Corrent d' aygua.
6 5 3 6 2 8 7 8—Ofici.

NOY DE TARRASSA.

GEROGLÍFICH

×
KP KP
KP

LO LO LO

J. AUBERT M.

Antoni Lopez, editor, Rambla del Mitj, 20

A. López Robert, impresor, Asalto, 63.—Barcelona.

ANTONI LOPEZ, Editor, Rambla del Mitj, número 20, Llibreria Espanyola, Barcelona, Correu: Apartat número 2.

«LA ESQUELLA DE LA TORRATXA»

BARCELONA A LA VISTA

MARAVILLA ARTÍSTICO-FOTOGRAFICA

Se han publicado los cuadernos

1.º, 2.º, 3.º, 4.º, 5.º, 6.º y 7.º

Contiene cada cuaderno 16 magnificas fotografias absolutamente inéditas.

PRECIO **30** cada cuaderno

centimos

Provincias: 35 céntimos

En prensa el cuaderno 8.º

COLECCIÓN DIAMANTE (Edición López)

POR ESOS MUNDOS....

Tomo 49 de la Colección, por RODRIGO SORIANO

Precio 2 reales.

EPISODIOS NACIONALES, POR B. Pérez Galdós (de la Real Academia Española)

á 2 pesetas tomo

Trafalgar.—La Corte de Carlos IV.—El 19 de Marzo y el 2 de Mayo.—Bailén.—Napoleon en Chamartín.—Zaragoza.—Gerona. Cádiz.—Juan Martín el Empecinado.—La batalla de los Arapiles.—El equipaje del Rey José.—Memorias de un cortesano de

1815.—La segunda casaca.—El grande Oriente.—7 de Julio.—Los cien mil hijos de San Luis.—El Terror de 1824.—Un voluntario realista.—Los apostolicos.—Un faccioso más y algunos frailes menos.

NOVELAS ESPAÑOLAS CONTEMPORANEAS

Doña Perfecta (7.ª edición).—Un tomo en 8.º 2 ptas.
Gloria (dos tomos) (7.ª edición).—Primera parte 2 ptas.; segunda parte, 2 ptas. Los dos tomos 4 ptas.
Marianela (7.ª edición).—Un tomo en 8.º, 2 ptas.
La familia de León Roch (tres tomos) (5.ª edición).—6 ptas.
La desheredada.—Tomo en 4.º prolongado, 8 ptas. En dos tomos en 8.º, 6 ptas.
El amigo Manso.—Tomo en 8.º, 3 ptas.
El doctor Centeno.—Dos tomos en 8.º impresos en buen papel. (4.ª edición), 6 ptas.
Tormento.—Un tomo en 8.º, (4.ª edición), 3 ptas.
La de Bringas.—Tomo en 8.º, 3 ptas.
Lo prohibido.—Dos tomos en 8.º, 6 ptas.
Fortunata y Jacinta.—Cuatro tomos en 8.º, 12 ptas.
Miau.—Un tomo en 8.º, 3 ptas.
La Incógnita.—Un tomo en 8.º, 3 ptas.
Realidad.—Novela en cinco jornadas.—Tomo en 8.º, 3 ptas.
Angel Guerra.—Tres tomos en 8.º, 9 ptas.
Tristana.—Tomo en 8.º, 3 ptas.
La loca de la casa.—Tomo en 8.º, 3 ptas.

Torquemada en la cruz.—Tomo en 8.º, 3 ptas.
Torquemada en el purgatorio.—Un tomo ptas. 3.
Torquemada y San Pedro.—Un tomo ptas. 3.
Nazarín.—Un tomo ptas. 3.
Halma.—Un tomo ptas. 3.
La Fontana de Oro.—Novela histórica del memorable período de 1820 a 1823.—Tomo en 8.º, (3.ª edición), 2 ptas.
El Audaz.—Historia de un radical de antaño.—(3.ª edición). 2 ptas.
Torquemada en la hoguera, etc.—Tomo en 8.º, 3 ptas. (Agotada)
La Sombra, Celín, Tropiquillos, Theros.—Tomo en 8.º de 260 páginas, 2 ptas.
Realidad.—Drama en cinco actos, arreglo de la novela del mismo titulo por su autor, 2 ptas.
La loca de la casa.—Comedia en cuatro actos, 2 ptas.
La de San Quintín.—Comedia, ptas. 2.
Los Condenados.—Drama, ptas. 2.
Voluntad.—Drama, ptas. 2.
La Fiera.—Drama, ptas. 2.

GUIA GENERAL

DE

CATALUÑA

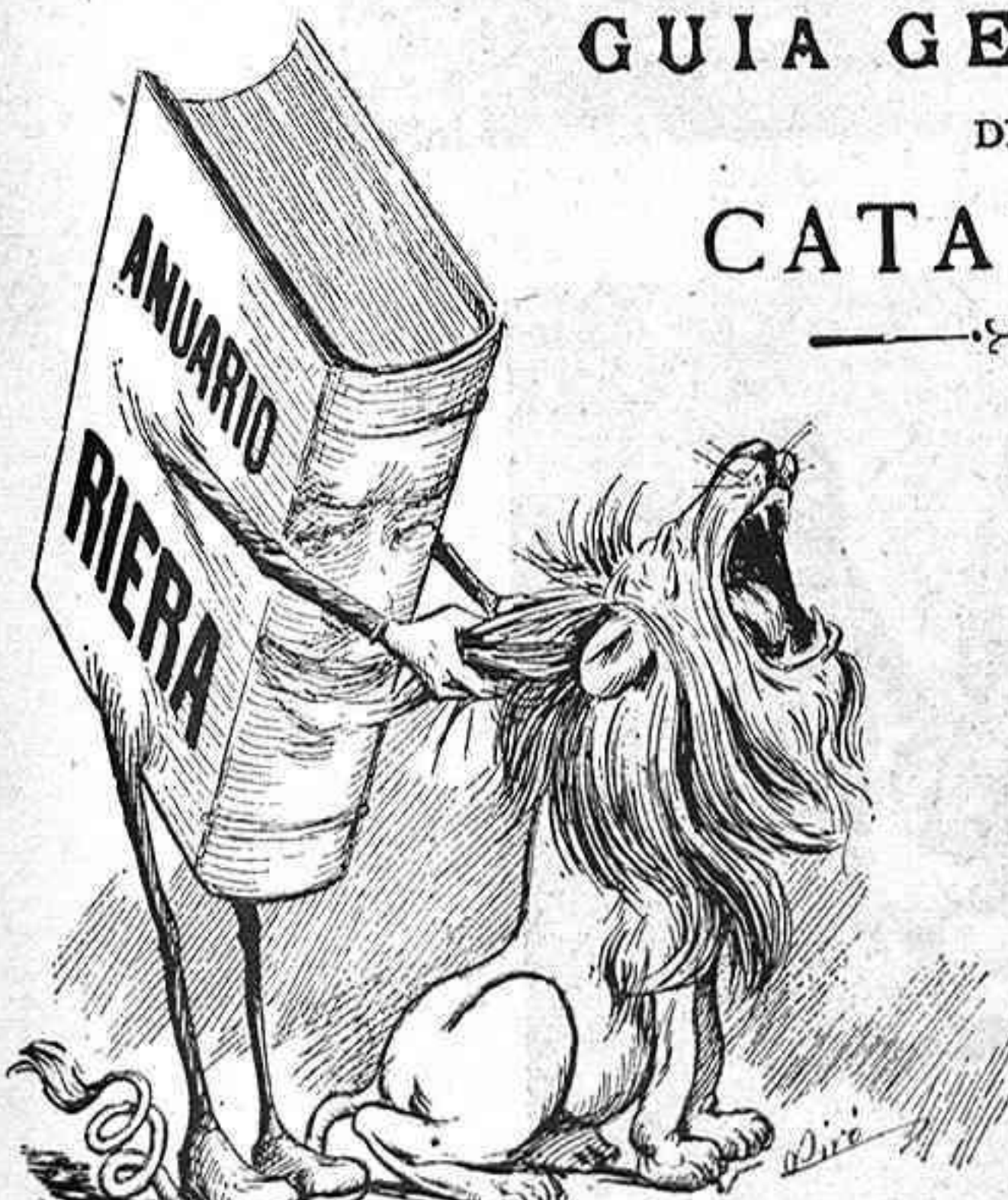
—8—

**Industria,
Comercio,
Profesiones,
etc., etc.**

**150,000
SEÑAS**

Indispensable en
todo escritorio.

Precio: Ptas. 10
Provincias. . 11

Manédez Pelayo—Pereda—Pérez Galdós

DISCURSOS LEIDOS

ANTE LA

REAL ACADEMIA ESPAÑOLA

En las recepciones públicas del
7 y 21 de Febrero de 1897.

PROGRAMAS

PARA LOS EJERCICIOS DE OPOSICIÓN

Á LAS

PLAZAS DE MAESTROS

Y AUXILIARES

de las escuelas públicas superiores y elementales de niños y de niñas y de las de párvulos.

Ptas. 1

El passeig de Gracia al comensarse 'l desfile.

La máquina-PEIX.

